

Tóth Zoltán: Szilánkok 2. Budapest, a szerző kiadása, 2015. 76 oldal.

2015. szeptember 11-én a Fiumei úti Sírkertben búcsúztunk el dr. Tóth Zoltán ny. alezredestől – Zoli bácsitól –, aki kilencvenharmadik évében hunyt el, és akinek életútja szorosan összekapcsolódott a büntetés-végrehajtással.

Zoli bácsi 1923-ban született Jászárokszálláson. Húszévesen, 1943-ban lett a Budapesti Magyar Királyi Büntető-törvényszéki Fogház díjnoka. 1944 novemberében behívták katonának, 1945 és 1948 között hadifogolyként élt, dolgozott a Szovjetunióban. (Életét – saját bevallása szerint – szakmai tudása mentette meg: a hadifogolytáborban rajta kívül nem volt olyan személy, akinek elegendő ismerete lett volna egy 600 főt fogva tartó zárt intézmény adminisztrációjához.) Hazatérése után – a büntetés-végrehajtáshoz visszatérve – pénzügyesként számos poszton látott el fontos feladatokat. 1978-ban ment nyugdíjba, de még 1986-ig nyugdíjasként dolgozott a bv. kötelékében.

Zoli bácsi az elmúlt években több kötetben publikálta emlékeit, a kiadványok közül néhányra a Börtönügyi Szemle is felhívta a figyelmet. A Szilánkok második kötetének megjelenését már nem érthette meg. Ebben a szép kiállítású, helyenként színes képekkel illusztrált kiadványban utolsó alkalommal élvezhetjük Zoli bácsi történetmesélő kedvét, tehetségét, humorát.

A könyv gyermekkori emlékeket éppúgy tartalmaz, mint a szerző művészszeretetéről tanúskodó írásokat (A költészet napjára, Aba Novák Vilmos és a Jászság). A gyógykezelésekről szóló beszámolók mellett egy, a francia „o” betűről írott áltudományos értekezés is megfért.

(Válogatás a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokság Szakkönyvtára legújabb szerzeményeiből)